

DIT UN DAT

„Wiedergutmachung“

De Lüü van de Gemeent harren hum herstüürt. Hier up dat Gesundheitsamt kunnen se hum helpen, harren se seggt. He stunn in sien Gummistevens, de Manchesterbux utbuult, en griese Jopp over sien Schullers hangen, dat Gesicht vull van Trüriegheid. Se wullen van hum weten, wo he heten dee, of he verheiradt was, of he Kinner harr.

Nee, verheiradt was he neet, noit west, ok Kinner harr he neet, nee! Of se hum woll helpen kunnen. Dat was so: He harr höört, he kann en „Wiedergutmachung“ kriegen. Dat was so: Vör fievig Jahr, negeenteihnhunnertveerundartig, harren se hum opereert, damaals, tegen sien Will opereert. Daarför gaff dat doch en „Wiedergutmachung“. Hier müssen doch noch de olle Akten wesen!

Hum wurr seggt, se wullen na de olle Akten kieken, boven up de Böhn, achter de Öken. He kreeg de Papieren tostüürt. Twee Daag hett dat düürt, denn harren se sien Akt unner Stoff in dat Regaal funnen, heel achtern. De leesde sük as de Geschicht van en grusig Drööm. De Jung, damaals achteihn,

stammde ut en Familie mit vööls to vööl Kinner, dar-teihn. De hele Familie döggde nix, dat was en „asoziale Sippe“, de wassen all minnermachtig, neet heel deeg in de Kopp. De düürsen stük

Hans-Hermann
Briese

neet mehrn as de Kaninen, de Mannlüü müssen steriliseert worden. „Heil Hitler!“ Denn gaff dat noch en Hen un Her mit de Landraad un de Schendarms. He was neet to de Operation komen. Se harren hum söken musst, man kunnen hum neet

griepen. Eerst an de darde Dag harren se hum, van boven bit unner vull van Darg, in dat Moor funnen. Een Nacht harren se hum achter dicke Dören sett, an de anner Mörge na dat Krankenhuss overstellt. Dat gung all na Regel un Recht. Een Protokoll na dat anner. Man nargen en Stück Papier, waar de Mann sien Nood upschreven, sien Tranen tellt harr. Dat was de Geschicht van David un Goliath, van Goliath vertelt, sünner een Woord van David. Un Goliath hett winnen tegen David, solange, bit Goliath denn sülvst an de Grund muss. Man neet David hett hum dwungen.

Se hebben hum de Papieren för de Gemeent henstüürt. Se harren al haast vergeten, wat se an Liev un Seel to spören kregen harren, as eens Daags de Mann daar weer stunn – in dat Amt. Was Bliedskupp in sien Gesicht?

He wull sük eevkes bedanken. He harr sien „Wiedergutmachung“ kregen, acht-dusend Mark, van Düütskland, daarför wull he danken. *Hans-Hermann Briese*